

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2020. március 29.
(vasárnap)**

Horváth Géza

SZENT HELYREÁLLÍTÁS

Énekek: 165; 345

Alapige: Lk 19,45-47a; Jn 2,13-17

Imádkozzunk!

Urunk, hálaadással köszönjük Neked, hogy semmi és senki nem akadályozhat meg abban bennünket, hogy Téged magasztaljunk és áldjunk. Megakadályozhatnak bennünket abban, hogy találkozzunk, hogy kilépjünk az utcára, de abban senki és semmi nem tud bennünket megakadályozni, hogy a Te szent színed előtt elcsendesedve, jelenlétedet áldva és magasztalva Téged dicsőítsünk, mert örökkévaló Isten vagy. Azért, mert Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Dicsőítünk Téged, Urunk, és kérünk a jelenlétedért, mert egyedül ez az, ami megvidámít, éltet és bátor szívet ad nekünk.

Egy világméretű járványtól való félelemben él az ember ezekben a napokban, hetekben. Köszönjük, Urunk, hogy bocsánatot kérhetünk azért, amiért elutasítók és ellenállók voltunk a te világméretű szeretetteddel szemben. Köszönjük azt a világméretű szeretetet, amely kijelentetett a testet öltött Fiúban, akit elküldtél a kínra, a halálra, a szenvedésre, a gyötrelmekre, azért, hogy nekünk életünk legyen és bővölködjünk. Ezekben a napokban megvalljuk, Urunk, hogy mindenki a testtel törődik, és bizonyos értelemben meg is értjük ezt, de köszönjük, hogy a lelkünket is táplálhatjuk, a lelkünkkel is törődhetünk, élhetünk a Te igéd áldott üzenetével naponként. Köszönjük, hogy a Veled való kapcsolatot, az imádkozás lehetőségét ugyanúgy megkaptuk és megkapjuk, és Jézus Krisztus nevében eléd járulhatunk.

Kérünk, adj áldást most nekünk, a gyülekezet közösségének, akik nem itt vannak a templomban, hanem otthonaikban; lehet, hogy betegágyon vagy kórházban, lehet, hogy szenvedésben, nyomorúságban, kétségek között, és mégis az a vágyunk mindnyájunknak, hogy te légy közöttünk. Kapcsoljon össze bennünket a te áldott Lelked; kössön össze bennünket, amely Lélek legyőzi a távolságot és együvé formál bennünket, egy néppé tesz teelőtted most. Kérünk a te megszó-

SZENT HELYREÁLLÍTÁS

laló igédért, azzal tisztogasd meg szívünket, hogy tisztaságod lássuk lélekben és igazságban!

Jövel, Szentlélek Úristen, prédikáld a te szent igédet!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét két helyről szeretném olvasni, először a Lukács írása szerinti szent evangélium 19. fejezetéből, a 45-46. és a 47. vers első részéből: *„És bemenvén a templomba (Jézus), kezdi kiűzni azokat, akik adnak és vesznek vala abban, Mondván nékik: Meg van írva: Az én házam imádságnak háza; ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek. És tanít vala minden nap a templomban.”*

A másik ige pedig a János írása szerinti evangélium 2. fejezetében van megírva, a 13. verstől a 17. verssel bezárólag: *„Mert közel vala a zsidók husvétja, és felméne Jézus Jeruzsálembe. És ott találá a templomban az ökrök, juhok és galambok árusait és a pénzváltókat, amint ülnek vala; És kötélből ostort csinálván, kiűzé mindnyájokat a templomból, az ökröket is, a juhokat is; és a pénzváltók pénzét kitölté, az asztalokat pedig feldönté; És a galambárusoknak monda: Hordjátok el ezeket innen; ne tegyétek az én Atyám házát kal-márság házává. Megemlékezének pedig az ő tanítványai, hogy meg van írva: A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.”*

Szeretettel köszöntöm a testvéreket, akikkel együtt lehetünk így az interneten keresztül, akik otthonaikban hallgatják Isten igéjét! Néhány hete átalakult az életünk. Bőven vannak és voltak is teendőink az átállással kapcsolatban, de felszabaduló időmben egy olyan munkához kezdtem, amit évek óta halogattam az irodámban, a rendszerezéshez. Telnek a zsákok olyan iratokkal, amelyeket őriztem, de eddig sem volt, és ezután sem lesz semmi szükség rájuk, mégis ott voltak a főhelyeken. Ugyanakkor előkerülnek olyan könyvek, melyekről azt sem tudtam, hol vannak, mert azok meg hátrébb kerültek, mint a nem fontos iratok, és most végre a helyükön lehetnek.

Miért mondtam el ezt? Azért, mert hasonló történik akkor, amikor Jézus Krisztus megtisztítja a templomot. Kikerül az, ami értéktelen, ami nem odavaló, felesleges, sőt káros vagy megtűrt, és előkerül az, ami addig háttérbe szorult, elveszett. A megtisztított templomban Jézus elkezd tanítani azért, hogy a templom betöltse rendeltetését, funkcióját, küldetését, amire Isten alkotta. Bár még csak jövő vasárnap lesz virágvasárnap, és mi ehhez az ünnephez szoktuk kötni a templomtisztítás történetét, mégis engedjétek meg, hogy egy héttel korábban szóljak erről! Egyrészt azért, mert a tegnapi igénk volt a Lukács írása szerinti evangéliumban ez a történet, másrészt pedig azért, mert sokan nem tudják, hogy Jézus Krisztus kétszer tisztította meg a templomot. János evangélista a 2. fejezetben arról a templomtisztításról ír, ami Jézus Krisztus szolgálatának a kezdetén, a kánai menyegző története után következik a Szentírásban.

Ha a két történetet egybevetjük, és ezért olvastam fel mindkettőt, érdekes üzeneteket találunk benne. Hadd kezdjem először is azzal, amit a János evangéliuma 2. részében olvasunk, hogy a kánai menyegző után írja le János a temp-

lomtisztítás történetét. Ez is nagyon fontos! A kánai menyegzőben arról van szó, hogy csak a jézusi hatalom az, amely megváltoztat, előre visz, megtart, valamit értékessé tesz. Ha Jézus Krisztus munkál az életünkben. A kánai menyegző története arról beszél, hogy mire képes és mire kész Ő, a templomtisztítás története pedig arról beszél, hogy mire vagyunk képesek mi. Ő a kánai menyegző történetében az egyszerű vizet is borrá változtatja, az ember pedig – a templomtisztítás története erre utal –, a szent Isten igaz tiszteletét is képes megrontani. A kánai menyegzőben láthatjuk, mit tesz Jézus az övéi érdekében: nincs boruk; és utána, a templomtisztítás során mit tesz az ember az Isten ellenében. A kánai menyegzőben azt látjuk, hogyan veszi fel az ember ügyét Jézus, ebben az igében pedig azt, hogy az ember hogyan helyezi a saját érdekét Isten ügye elé. Ott a vízből bor lesz, itt az istentiszteletből üzleti vállalkozás. Ott az Isten dicsősége ragyog, mert azzal fejeződik be, hogy megmutatta az Ő dicsőségét, és hittek benne a tanítványai. Itt meg az ember kapzsisága fedi el ezt az isteni dicsőséget. Magunktól erre vagyunk képesek, és ezért van szükségünk arra a Jézus Krisztusra, aki úgy lép be az életünkbe, mint ahogy belépett a kánai menyegzőbe, vagy, ahogy belépett a jeruzsálemi templomba, és ott áldás volt, mert ott munkálkodott közöttük.

Jézus bemegy a templomba, bár senki nem hívja, nem kéri, Ő mégis hozzákezd a rendrakáshoz, azon dolgok kidobásához, melyek nem odavalók, és azon dolgok megtartásához, amit elfelejtettek, ami elveszett. És az így megtisztított templomban Jézus elkezd tanítani! Az Úr tisztítsa meg a mi életünket, a mi szívünket is, testvéreim! Adja az Úr, hogy amit az előbb énekeltünk az énekben, hogy „Tisztogasd meg szívem: Tisztaságod lássam Lélekben és igazságban”, igaz legyen a mi életünkre nézve is!

Ennek a két igének kapcsán néhány kérdésre keressük a választ most! Az első kérdés így hangzik: Miért a templomot tisztítja meg Jézus, miért nem a helytartó palotájába megy? Miért nem a politikai életet akarja megváltoztatni? Miért nem az ő népét akarja felszabadítani az idegen uralom alól, hiszen sokan akkor is ezt várták tőle? Azért, mert Jézus Krisztus az övéi közé jött elsősorban. Azért, mert Isten azt akarja, hogy először a templom tisztuljon meg, hogy először az ő népe járjon szentségben és igazságban, hogy igaz legyen az az ige, amit az Ószövetségben a Mózes könyvében olvasunk, hogy Isten azt akarja, hogy a hozzá közellévőkben szenteltessék meg az ő neve. Ezért Jézus nem az idegen uralomtól akarja felszabadítani az embereket, hanem a saját maguk megkötözöttségéből akarja megszabadítani őket, hogy egy szívvel és egy szájjal dicsérjék őt.

Az ébredés idején volt egy nagyon rövid imádság, amikor az ébredés gyermekei így imádkoztak: „Uram, adj ébredést, és kezd rajtam!” Igen, az ítélet az Isten házán kell, hogy kezdődjön, mindig az ő népén, hogy Isten úgy állítson bennünket oda majd a trón elé, mint szeplő nélkül való népet, mint az ő drága vérében megmosott, megtisztított népet! Vajon ma nem erre van szükségünk, hogy megtisztítsa a gondolatainkat, a beszédünket, a szemünk vágyait? Vajon nem arra van szükségünk, hogy Jézus Krisztus rendet rakjon az életünkben?

SZENT HELYREÁLLÍTÁS

Amikor még falun szolgáltam, többször megfigyeltem a falu életében azt, hogy mennyire készültek az ünnepre. Ha valaki festetni akarta a lakását, akkor egészen biztos, hogy húsvét előtt akarta azt, hogy húsvétra szép legyen! Milyen jó lenne, ha így tudnánk készülni az ünnepre ilyen körülmények között is! Jézus Krisztus is először a templomot tisztítja meg.

Keressük arra a választ, másodszor, hogy miért tisztítja meg a templomot? Két választ szeretnék erre elmondani az ige alapján. Az első így hangzik: különben hogy lenne áldás a templom a világ számára? Vajon hogy lenne áldás a gyülekezet? Az istentisztelet, ami ott folyik, vajon hogy lenne áldás a világ számára? Jusson csak eszetekbe, testvéreim, az Ezékiel könyve 47. fejezete! Ez számunkra azért is fontos, mert amikor ezt a templomot felszentelte Ravasz László püspök úr, akkor erről az ígéről prédikált. Ezékiel itt azt látja, amikor a templomból víz árad, és azt olvassuk, hogy ahova eljut ez a folyam, élni fog minden élőlény, és amikor a tengerbe ömlik, meggyógyul tőle a víz, mert nem mindegy, mi folyik ki a templomból! Jézus Krisztus azt akarja, hogy a templomból élet folyjon ki, hogy a templomból gyógyulás áradjon, mert amerre ez a víz folyik, meggyógyul tőle a tenger, és élni fog minden élőlény. Élő víz árad a templomból, vagy pedig a vásárcsarnok zshivaja? Így is lehetne fordítani ezt a szót, amit itt olvasunk, hogy „vásárcsarnokká tettétek”! Ez áradt ki a templomból: az árusok és a vevők alkudozása, a kereskedők zshivaja és a pénz csörgése.

Jézus miért tisztítja meg az életünket? Azért, hogy élő víznek folyamai áradjanak a benne hívők belsejéből, hogy a szívünk templomából gyógyító beszéd, gyógyító szó, gyógyító öröm áradjon ebbe a beteg és örömtelen világba! Van egy kedves lelkiének, amelynek a kezdő verse nagyon sokszor eszembe jut. Így hangzik: „Mondd csak, áldás-e életed másnak? Szeretet szívedből árad-e? Bűnről, váltságról szólsz a világnak? Haza elveszettet viszel-e?” És ez a nagy kérdés ott, hogy akkor Jeruzsálemben vajon a templom áldássá lesz-e a város számára? Áldássá lesz-e az ország számára? Mindig ez a kérdés, hogy Isten népe, a szent gyülekezet áldássá lesz-e ebben a világban? Áldássá lesz-e az élete? Áldássá lesz-e, fénylő szövétnek lesz-e, vagy csak pislogó gyertyabél?

A második válasz így hangzik: hogy a templom betölthesse igei szerepét, melytől az ember miatt eltért. Hogy mi ez az Istentől rendelt szerep? Az Ézsaiás könyve 56. fejezetében olvassuk, ezt idézi Jézus, amikor azt mondja, hogy „az én házam imádság háza”. Majd keressük ki a Bibliánkból ezt a fejezetet, és olvassuk el az 1. verstől kezdődően, mert itt azt olvassuk: „Az idegeneket, akik csatlakoztak az Úrhoz, hogy neki szolgáljanak, szeressék az Úr nevét, és szolgálói legyenek (...) mind fölviszem szent hegyemre, és megvidámítom őket imádságom házában. (...) mert az én házam neve imádság háza lesz minden nép számára.” Ezt az udvart foglalták el a kereskedők, a pénzváltók, az árusok és a vevők.

Tehát, nem folyhat a templomból az élő víz, és nem mehet be az idegen, mert elállták az utat, eltorlaszolták mindkettő előtt úgy, ahogy a Rómaiakhoz írt levélben olvassuk az 1. fejezetben: feltartóztatták az Isten igazságát hamissággal. Lehet, van valaki, aki úgy hallgatja ezt a mai igehirdetést, úgy érzi ma-

gát, mint azok, akikről Ézsaiás ír: „Íme, én kiszáradt fa vagyok!” Az ő számukra Isten igéje szól: jöjj el az élet vizéhez, jöjj Jézushoz, mert ő kitakarítja az ő templomából azt, ami nem odavaló! Jöjj Jézushoz, mert helyet készít neked ott, ahol Isten is helyet akart neked szálni! Ahol Isten Ézsaiás próféta által megígérte, hogy ott lesz helyük az idegeneknek, a pogányoknak, a népeknek és mindazoknak, akik csatlakoznak az Úrhoz, akik szeretik őt, akik szolgálatában állnak! Jézus Krisztus helyet készít nekik, mert nekik van fenntartva az a hely. Lehet, hogy te vagy az az ember, akinek ott van a helye, mert Jézus helyet készített neked!

Amikor kiúzi a pénzváltókat, akkor nemcsak a templomot tisztítja meg, hanem a templomot üressé teszi ezen emberek számára, akiknek egyébként nincs reménységük, akik úgy gondolják, hogy az élet viharának hullámai már összezsúrták a fejük fölött. Tudd meg, hogy Jézus, amikor kiúzta a kufárokat, ezeknek csinált helyet, mert Jézus helyet készít és eljönnek a népek! És milyen csodálatos, amikor az Újszövetségben beteljesül az ige, amikor eljön a pünkösöd napja, és sokan hallják az Istennek nagyságos dolgait! Jönnek a népek, és Pál apostol már boldogan állapítja meg, hogy Isten egyé tette a két nemzetséget, ledöntötte a válaszfalat! Jézus ezért tisztította meg a templomot!

Így jöttünk mi is valamikor Jézus Krisztushoz, az ő közelébe, hajlékába, szentségébe. Így értettük meg: nekem is van ott helyem, fontos vagyok neki! Annyira fontos vagyok neki, hogy helyet készít. Jézus Krisztus nemcsak itt készített helyet; nemcsak a jeruzsálemi templom pogányok udvarában; és nemcsak a Torockó téri templomban készített helyet neked, testvérem, hanem Jézus Krisztus helyet készít az ige szerint a mennyei hajlékban: „Elmegyek, hogy helyet készítsek néktek.” Mert ahol én vagyok, azt akarom, hogy ti is ott legyetek! „...eljövök, és magamhoz veszek titeket.” Jézus Krisztus helyet készített nekünk drága vérével, szenvedésével, halálával, feltámadásával, az Atya iránti engesztelésével. Ennek az előképe virágvasárnap! Ennek az előképe a templomtisztítás, amikor Jézus azt mondja: ez a te helyed! Neked itt van a helyed! Van még számodra hely, amely téged befogad! Milyen csodálatos, amikor ezt a helyet valaki elfoglalja! Kívánom, hogy érezd meg, lásd meg, van neked helyed Jézusnál!

Aztán a következő kérdésre keressük a választ, amely így hangzik: Miért kétszer tisztítja meg Jézus a templomot? Figyeljük meg a különbséget! Az első templomtisztításnál azt mondja: ne tegyétek az imádság házát rablók barlangjává vagy vásárcsarnokká, a második templomtisztítás alkalmával azt mondja: ti rablók barlangjává tettétek! Az első tisztítás során Jézus kér és figyelmeztet, a második tisztítás során már számon kér és elszámoltat. Jézus, amíg itt járt a földön, a két templomtisztítás között, nem alkalmazkodott az akkori egyház életéhez vagy szükségéhez, hanem csak az ige igazságát hangoztatta. Azért, mert nem az határozza meg a jeruzsálemi templom istentiszteletét, hogy mire van szükség, mi egyszerűbb, mi kézzelfoghatóbb; nem az határozza meg, hogy a körülmények azt diktálják, vagy a kor, hanem Jézus Krisztus ahhoz ragaszkodik, hogy minek kell ott lennie az ige szerint; mit írt elő az igében Isten, hogy milyen

SZENT HELYREÁLLÍTÁS

az az istentisztelet, ami ott folyik! Jézus nem alkalmazkodik a mi elképzelésünkhöz, hanem nekünk kell alkalmazkodnunk az ő igéjéhez!

Ez a két történet arról beszél, hogy az ő igéje nincs maradandóan bennünk, mert az első templomtisztításnál a János evangéliuma szerint így olvassuk: „Megemlékezének pedig az ő tanítványai, hogy meg van írva: A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.” Aztán jönnek a hetek, a hónapok vagy az évek, és erről elfelejtkeznek a papság, elfelejtkeznek a templomszolgák, és átalakul az istentisztelet.

Kedves testvéreim, nagyon fontos tanítása ez az igének, mert az ige az, ami örökre megáll! Az ige az, amely nem múlik el, amelyik örökre megmarad: az Isten beszéde! Lehetnek korok, körülmények; lehet azt mondani, hogy ma erre van szükség; de Jézus Krisztus nem azt mondja, hogy az egyháznak ki kell szolgálnia az igényeket, hanem hogy az egyháznak szolgálnia kell az ő Istenét, az ő Urát, ahogyan ő megköveteli! Ahogyan ő kéri, és amelyre ő figyelmeztet bennünket, és újból és újból az ígét állítja elénk! Az a normák normája. Jézus Krisztus nem alkalmazkodik hozzánk, és ha kell, másodszor is megtisztítja a templomot!

Olyan hálás vagyok az Úrnak, mert a mi életünket és az én életemet is nem kétszer tisztította meg, hanem nagyon sokszor! Erre van szükségünk, hogy Jézus újból és újból tisztítsa meg a mi életünket, a mi szívünket, ahol ő lakik, hogy hadd legyen már itt lent templommá szívünk és lelkünk! Figyeljétek meg, csak a megtisztított templomban támadhat fel mindig világos igei látás! Mindig csak a megtisztított gyülekezetben, mindig csak a megtisztított szívben kerülhet elő és lesz világossá Istennek az igéje! Amint meg van írva, eszükbe jut a tanítványoknak, az övéinek, és visszaemlékeznek: igen, meg van írva! Milyen jó, hogy Jézus Krisztus ezért tisztítja meg a templomot, hogy világos igei látásunk legyen, hogy ehhez ragaszkodjunk, hogy menjünk vissza, hogy reformálódjunk mindig az ige üzenetéhez, az ige szerinti istentisztelethez és az ige szerinti életfolytatáshoz!

Végül még egy kérdésre keressük a választ, hogy mi végre tisztítja meg a templomot Jézus? Az ige alapján azt mondom, azért, hogy taníthasson, mert miután megtisztította a templomot, azután azt olvassuk: „És tanított minden nap a templomban.” Jézus Krisztus csak tiszta templomban akar tanítani, és a mindennapi életünkből tudjuk, hogy egy megtisztított lakásban mi is jobban érezzük magunkat! Amikor új ágyneműt húzunk, és lefekszünk az ágyba este, érezzük a tiszta ágynemű illatát, akkor talán mi is jobban alszunk. A tiszta templomban csendülhet fel az ige. Életnek beszédét csak ott tárja fel Jézus, ott nyitja meg a menny csatornáit és áldásait, a vágyakozó és elepedt szívünk irányába, ahol ilyen vágy van, ilyen tisztulási folyamat van, ahol tisztíthat. Mire tisztítja meg a templomot? Arra, hogy ismét imádság háza legyen!

És még egy gondolat ebből az igéből: nem csak azért volt a templom imádság háza, mert oda be lehetett menni az embernek, hogy elmondja az ő könyörögését Istennek, hanem azért is volt imádság háza, hogy Isten beszélhessen az emberrel. Hiszen azt olvassuk, hogy Jézus „tanított minden nap a templom-

ban”, és elmondja az Isten akaratát, elmondja az Isten evangéliumát, az örömhírt. Az imádság háza sokszor nem azt jelenti, amit mi gondolunk, hogy felmegyünk imádkozni, hanem azt jelenti: leülünk, hogy hallgassuk, amit mondani akar nekünk, és aztán mi is beszéljünk vele. Válaszolunk az ígére, és aztán megbeszéljük a mi Atyánkkal a dolgainkat.

Adja meg az Úr, testvérek, hogy ezekben a napokban, amikor nem tudunk ide feljönni, nem tudunk találkozni egymással, ne felejtsetek: Isten beszél velünk! Isten beszélhet velünk, mert ott van a Biblia az éjjeliszekrényünkön vagy az asztalunkon. Én olyan hálás voltam, mikor szolgálatom alatt bementem házakhoz, és mindig ott volt kinyitva a Biblia a hívőknél a napi igénél! Igen, imádság háza lehet a te házad, ha nem tudsz ide most feljönni a templomba! Lehet azért, mert az országhatáron kívül laksz, vagy a föld másik részén élsz, de Istennek ugyanaz a szava, ugyanaz az ígéje, ugyanaz az evangéliuma, örömhíre hangzik feléd, mert Isten ugyanúgy beszél velünk! Áldjuk ezért az Urat, testvérek, és kérjük őt: szólj Uram! És kérjük őt: Mester mondd! Legyünk alázatos igehallgatók ezekben a napokban!

Adja meg az Úr, hogy megtisztított életünkben egyre több igei látás felragyogjon, egyre több ígének az üzenete kezdjen el dalolni nekünk! Erősítsen és bátorítson bennünket, hogy ne féljünk, és ne rettegjünk, mert az ő kezében vagyunk! Ő a szabadító Isten, aki megszabadít bennünket nemcsak bűneinkből, hanem nyomorúságainkból is. Bemenvén Jézus a templomba... menjen be a te életedbe Jézus, és tegyen rendet ott! Dobd ki azt, aminek a szemétben van a helye, és tedd előtérbe azt, ami lehet, hogy hátrébb került, amiről lehet, hogy elfeledkeztél, amit mellékesnek tartottál!

Adja az Úr, hogy ebben a ránk kényszerített börtben átértékeljük, mi a fontos és mi nem! Adja az Úr, hogy ő maradjon meg nekünk, a vele való áldott közösségünk és a hozzáfűződő szeretetteljes kapcsolatunk!

Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy hatalmadat, dicsőségedet mutattad meg és mutatod meg ma is. Köszönjük, hogy a Te ígéd igazsága ragyogott, és mindent annak rendeltél alá. Köszönjük Neked, hogy ezért kellett a templomot is megtisztítani, hogy amire építettett, amire rendeltetett, azt a feladatot töltsse be, hogy áldás lehessen mindazok számára, akik keresik az Urat!

Köszönjük, Urunk, hogy ma már a hívőknek a szíve, lelke a templom. Köszönjük Neked, hogy belépsz a mi szívünkbe és életünkbe, és rendet akarsz ott rakni. Bocsásd meg azt a rendetlenséget, amit napról-napra csak halmoztunk, és bocsásd meg, hogy elnéztük, sokszor még dicsekedtünk is ezzel. Köszönjük a Te megtisztító munkádat, Urunk. Kérünk Téged, hogy mire jönnek az ünnepek, tisztítsd meg a mi életünket! Hadd áradjon be a mennyei áldások levegője a mi egész életünkbe, hogy áldássá lehessünk a környezetünk és mások számára is!

Kérünk Téged, hogy könyörülj meg ezen az egész teremtett világon! Kérünk Téged, hogy könyörülj meg, és vess véget ennek a nyomorúságnak, Urunk! Tő-

SZENT HELYREÁLLÍTÁS

led kérjük, mert tiéd a hatalom, tiéd az ország és tiéd a dicsőség. Egyedül Te vagy képes erre. Kérünk Téged, hogy amíg ebben a nyomorúságban kell lennünk, adj ehhez türelmet! Kérünk azokért, akik nehéz körülmények között vannak, akik betegeket ápolnak. Kérünk ezekben a napokban az orvosok, ápolók munkájáért, a kórházakért, vezetőinkért, hogy adj nekik bölcsességet, Urunk, a döntésekhez, és adj a népnek, az országnak engedelmességet! Kérünk, hogy gátold meg áradását a betegségnek, Urunk!

Kérünk azokért a családokért, akik a héten temettek. Kérünk, vigasztald őket az örök élet győzedelmes evangéliumával! Köszönjük, Jézus Krisztus, hogy feltámadtál a halálból, és ezért nem hiábavaló a mi igehirdetésünk, és nem hiábavaló a beléd vetett hitünk sem. Add Uram, hogy a gyászolók is hadd éljék át, hogy lehet hozzád jönni, lehet benned élni, és lehet az Úrban meghalni!

Kérünk, Urunk, hogy áldd meg gyülekezetünk kicsinyeit, nagyjait! Áldd meg azokat, akik hallgatják az interneten keresztül ezt az istentiszteletet! Köszönjük, hogy bármely helyen segítségül hívhatunk. Kérünk, áldd meg az otthoni családi istentiszteleteket, alkalmakat, áhítatokat! Köszönjük, Urunk, hogy a nyomorúság ellenére mégis áldást vehetünk, mert a családoknak együtt lehet lenni, többet beszélgetni, többet énekelni, lehet közösen az ígét hallgatni. Köszönjük Neked, Urunk, hálaadással mindazt, amire tanítasz bennünket.

Kérünk Téged, maradj velünk, áldj meg minket, és óvj meg bennünket!

Ámen.

345. ének

1. Ím, nagy Isten, most előtted szívem kitárom,
Menedékem nincs sehol e földi határon;
Ha te nem jössz bánatomra biztató szóval,
Italom könny, a kenyerem keserű sóhaj.

2. Ha a világ nem tudná is számos bűnömet,
Teelőled elrejtene semmit sem lehet;
Látja Lelked minden bűnöm, melynek átka sújt:
Vedd le rólam, ó, Úr Isten, vedd le ezt a súlyt!

3. Jézusomra föltekintek a keresztt alatt,
Nincs szívemnek nyugodalma vétkeim miatt;
Ó, ne büntesd, Uram, azt, kit megtört a bánat:
Szálljon reám irgalmadból béke, bocsánat!

4. Szent Fiadért, ki engemet vérén megváltott,
Hallgass meg, ha bűnbánattal hozzád kiáltok!
Vigaszoddal térj kegyesen beteg szívemhez,
Hozzád térő gyermekednek, Atyám, kegyelmezz!